

Tekst.

Rasa koni czystej krwi arabskiej jest bezsprzecznie jedną z najpiękniejszych i najstarszych kulturalnych ras koni na świecie. Historia powstania tej rasy nie jest do końca wyjaśniona. Jednakże uważa się, że początek jej formowania przypada na VII i VIII wiek naszej ery. Przymuszcza się, że konie arabskie pochodzą od koni perskich i turkmeńskich. Niemniej jednak na kształtowanie się rasy w znacznym stopniu wpłynęło środowisko oraz właściwy dobór i pielęgnacja.

Rasa koni arabskich pochodzi z Półwyspu Arabskiego oraz terenów przyległych, a więc Syrii, Libanu, Jordanii, Iraku i Iranu. Koczowniczy i wojowniczy tryb życia Beduinów sprawił, iż konie arabskie stale przebywały pod gołym niebem, były przyzwyczajone do trudów obozowego życia, niedostatku, braku wody i pożywienia oraz do pokonywania dużych dystansów, nierzadko z dodatkowym obciążeniem. Suma tych czynników wraz z niebywałym talentem hodowlanym Beduinów przyczyniła się do powstania niedużego konia, odznaczającego się szlachetnością, suchością, dobrą jakością tkanki oraz dużą wytrzymałością.

O hodowli arabskiej krąży legenda, według której rasa ta wywodzi się od 5 klaczy Mahometa, na których w 622 roku odbył ucieczkę z Mekki do Medyny. Były to: Saklavi, Kuhailan, Hadban, Hamdani i O'Bajan.

Konie czystej krwi arabskiej charakteryzują się małą, szlachetną głową, często o szczupaczym profilu, zawsze o szerokim czole z dużymi oczami. Smukła szyja – łabędzia lub prosta w sposób harmonijny łączy się z tułowiem. Konie należące do tej rasy mają krótki grzbiet oraz poziomy zad z wysoko osadzonym ogonem. Natomiast kończyny są suche o mocnych, wyraźnie zaznaczonych ścięgnach. Wszystkie te cechy wraz z fenomenalnym ruchem tworzą tzw. „bukiet” arabski, czyli oddają piękno konia.

Prof. Pruski pisał: „Pod względem gracji, piękna, szlachetności i harmonii ruchów żadna inna rasa koni na świecie nie może równać się z arabską.” Z tego też względu organizowane są czempionaty, czyli pokazy hodowlane. Stadniny państwowe oraz rosnąca w siłę hodowla prywatna reprezentują kwiat polskiej hodowli o bardzo wyrównanym poziomie. Czempionaty gromadzą rzesze sympatyków konia arabskiego. Obserwatorzy pokazów mają szansę podziwiać najpiękniejsze i najcenniejsze araby. Natomiast dla hodowców pokazy są okazją do podsumowania ich pracy. Konie arabskie wystawiane w czempionatach oceniane są pod względem budowy oraz ruchu.

Araby hodowane są w Polsce od ponad 200 lat. Wiele koni zasłynęło dzięki wspaniałym wynikom na pokazach lub torach wyścigowych. Rosnące zainteresowanie

hodowców zagranicznych polskimi arabami przyczyniło się do podjęcia decyzji o ich sprzedaży na specjalnie organizowanej aukcji w Janowie Podlaskim.

Rekord cenowy ustanowiony na aukcji w 2008 roku osiągnęła klacz Kwestura kaszt. 1995 (Monogramm – Kwesta po Pesennik) hod. SK Michałów sprzedana za 1 125 000 euro. Uprzednio najwyższą sumę zapłacono za klacz Penicylina s. 1976 (Palas – Pentoda po Bandos) hod. SK Janów Podlaski na aukcji w 1985 roku. Licytacja tej klaczy zakończyła się kwotą 1 500 000 dolarów. Horrendalna cena uzyskana za Kwesturę podyktowana była faktem, iż rok wcześniej klacz ta triumfowała wygrywając prestiżowy Czempionat Świata w Paryżu.

Na uwagę zasługuje oferta aukcji Pride of Poland z 2009 roku, podczas której zostało sprzedane „wirtualne źrebię” niepokonanej jak dotąd Pianissimy gn. 2003 (Gazal Al Shaqab – Pianosa po Eukaliptus) hod. SK Janów Podlaski za 175 000 €. (Chmiel, 2009) Cena, jaką gotowi są zapłacić zagraniczni hodowcy, aby uzyskać potomka od polskiej klaczy potwierdza jakże wysoki poziom krajowej hodowli.

Współcześnie konie czystej krwi arabskiej są selekcjonowane głównie dla ich charakterystycznej, nieprzeciętnej urody, ale hodowany w Polsce koń arabski ma odznaczać się zarówno pięknem jak i wybitnymi walorami użytkowymi, czyli tym wszystkim, czego oczekiwano od jego pustynnych przodków. Z tego względu polskie konie arabskie przechodzą wyścigowe próby dzielności. Są one pomocne w celu wyselekcjonowania odpowiedniego materiału zarodowego, który rzutuje na postęp hodowlany. Niemniej jednak celem gonitw arabskich nie jest wyłonienie najszybszych osobników, a przetestowanie zdrowia, sił i odporności koni objętych treningiem wyścigowym. U arabów objętych treningiem wyścigowym można zauważyć pozytywną zmianę w wyglądzie i kondycji. Przede wszystkim rozwijają się mięśnie, wzmacniają stawy i ścięgna, a cała sylwetka szlachetnieje.

Przebyta próba na torach wyścigowych w pewnym stopniu upraszcza przygotowanie konia do rajdów długodystansowych, które w ostatnim czasie stają się coraz bardziej popularne. Celem rajdów jest jak najszybsze przejechanie wyznaczonego dystansu bez uszczerbku na zdrowiu konia. Największe sukcesy w tej dyscyplinie odnoszą właśnie konie czystej krwi arabskiej, które odznaczają się wytrzymałością, zdolnością pokonywania ciężkich i długich tras oraz dość szybkim regenerowaniem sił. Szalenie istotne są również cechy psychiczne jak i prawidłowa budowa koni rajdowych.